

A magánlakás-építők anyagellátása

Az építőanyag-ipar az idén néveli a saját házépítők ellátását a keresett mintás falburkoló csempéből, mázas padlóburkoló lapokból, előfeszített vasbeton termékekből, színes tetőfedő anyagokból, hőtakarékos kézi falazóelemekből, ásványgyapot-szigetelőanyagokból. A kereslet és kínálat helyzetéről, az ellátás javítására tett közös erőfeszítésekről számoltak be szerdán, az Építészügyi és Városfejlesztési Minisztériumban tartott sajtótájékoztatójukon az ÉVM és Belkereskedelmi Minisztérium szakemberei.

Elmondották — többek kö-

zött — hogy a két minisztérium alapvetően az építési feladatnak, a fokozódó felújítási és fenntartási munkáknak és a várható építőanyag-elfővásárlásoknak a figyelembevételével tervezte meg a gyártást és az ellátást.

A két minisztérium közös feladata, hogy gondoskodik az építőanyag-telepek folyamatos ellátásáról, a készletek feltöltéséről, a rendszeres utánpótlásról. A szükségleteket összességében fedező építőanyagok helyi igény szerinti szállítása érdekében megállapodtak a MÁV-val is.

Kitüntetés

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa Pákozdy Ferencnek, az Európa Kiadó nyugdíjas felelős szerkesztőjének 80. születésnapja alkalmából, munkássága elismerésül a Szocialista Magyarországot Erdemrendet adományozta. A kitüntetést szerdán Borbély Gábor, a budapesti pártbizottság titkára adta át.

*

Bensőséges ünnepségen köszöntötték az Európa Könyvkiadó dolgozóit szerdán Pákozdy Ferencet, aki már fiatalon elkötelezte magát a munkásmozgalommal, s költészetét a politikai-társadalmi igazságnak rendelte alá. Felszabadulás utáni munkájait megbecsülés, elismerés övezte.

Gazdálkodás és ellentmondás

Ellentmondásnak látják néhány dolgot a gazdasági szakemberek, de még inkább a laikusok. Egyik ipari szövetkezetünk elnöke panaszkodik, nehezen tudják teljesíteni szerződéses kötelezettségeiket. A szomorú ebben az, hogy termékeiket külföldi vevők is várják. Mi lehet ennek az oka? Hiszen hosszú ideje csak arról panaszkodunk itthon is, meg külföldön is, hogy senki sem akar vásárolni, mindenki csak eladni szeretne. A kereslet csökkenése némely iparágban szinte katasztrofális méreteket öltött a világban, munkások ezrei kerültek utcára. Már azt is rebesgetik a fejlett ipari országok gazdasági szakértői, hogy a kohászatot, a vas- és acélgépjáratást talán legjobban abbahagyni, s átengedni a fejlődő országoknak. De ne menjünk ilyen messzire, maradjunk közeli szövetkezetünk gondjainál.

Mi a legfontosabb a jelenlegi gazdasági viszonyok között ahhoz, hogy vevőre találjon egy szegedi ipari szövetkezet, ahol öltönyöket, bundákat, sportruhákat, felöltőket és ehhez hasonló konfekciószerű termékeket gyártanak? Régi aranyigazságot emleget az elnök is: a legjobb minőség, a legújabb divat és a lehető legkedvezőbb ár. Csupa „legek”. Eleget lehet egyáltalán tenni ennek a három fontos követelménynek? Fogas kérdés, nagyon nehéz megfelelni rá. Még nehezebb a helyzetük azoknak, akiknek a létük függ ettől. Visszakérdeztem az elnök szavaira. S akkor azt mondta letargikusnak: képtelenek eladni. Hogy miért? Lehetetlen volna az előbb említett hármas követelményt teljesíteni?

Meglepett a válasza: azt még csak tudnák, valahogy megbirkóznának vele, de nem tudnák megbirkózni partnereik föladatával — mondta. Természetesen azokkal, akik csak hitegetik őket, nem állják a szavukat. Az ember első „ránézésre” nem is gondolja, hogy mi mindenre van szükség ahhoz, hogy testet öltson egy nadrág, egy szép bunda, vagy akár milyen ruhadarab. Csak a szövetre meg a cernára gondol a mindennapi vásárló, így magam is. Az elnök ugyan homályosan fogalmazott, amikor azt mondta, hol ez hiányzik, hol meg amaz. Most például drapp színű cernára lenne szükségük, de nem kapnak. Cipzáruk sincs elegendő és megfelelő méretű. Aztán jön a többi: a kötött passzé (pánt), a selyembélés, a műszálás szövet...

De hát ennyire zavaros volna egy konfekciózseme ellátása. Persze nem ennyire sötét a kép, mert végül is gyártanak nálunk szövetet is, cernát is, selyembélésanyagot is, meg a többi kelléket is. Csak... Csak a megrendelő éppen nem akkor vásárolhatja meg, amikor neki éppen szüksége volna. Ha egyszer minden stimmelne, mondja az elnök, a szállítási határidő is, meg a kívánt szín is, de a minőség is, akkor a fejük se fájna, vevőt is találnának. Egy konkrét esetet is fölémlelt: az úgynevezett „Niagara” műszálás szövetből 150 ezer négyzetméternyit rendeltek, de csak 30 ezerre számíthatnak, s örülnek, ha fél éves késéssel átve-

hetik a keveset is. A selyembélésnél meg az a helyzet, hogy a hazai textilgyár képtelen olyan szintű és minőségű készíteni számukra, amit nyugodt lelkiismerettel és természetesen biztonsággal vihetnének a külföldre is. Pedig de nagy szükségünk volna a piacra, a valutára!

Nincs még vége a panasznak, sajnos. Arra is panaszkodik az elnök, hogy igen gyöngén csordogál hozzájuk a gazdasági, piaci tájékoztatás. Nem tudják, illetve nem pontosan és nem megbízhatóan ismerik a külföldi árakat. A hazai árakkal nagyjából tisztában vannak, bár azok kialakulásának útját, módját nehezen értik. Mivel jelentős a szőrmefeldolgozás, érdeklődik az áralakulás, különösen „húsbavágó” számukra a bőrarak ingadozása, hiszen bundákat nem csak idehaza szeretnének értékesíteni, hanem tőkés piacokon is. S mi tagadás, dicséretükre legyen mondva, a szépen kiszabott és megvarrt munkákat szívesen megvásárolják a német, a svájci és a belga kereskedők is. Nem elképzelhetetlen, hogy más országokban is sikerüljön lehetne.

Ez igaz, de megint morózus az elnök arca: az eladás csak egyik mozzanata a gazdálkodásnak. Mert az már valóban zsebre menő kérdés, hogy mennyiért adják el azokat a bundákat. Vajon megtalálják-e számításait, zsebbe tehetik-e a tisztességesen? Ez az, amit nehezen tud megmondani az elnök. Csak füstölög magában. „A hazai nyersbőr drágább, mint a külföldi” — mondja. Ha külföldről vásárolnának bőrt, majdnem kétszáz forintot nyernének négyzetméterenként. Bizony, nem mindegy, hogyan alakulnak egy kis termelőállalat pénzügyi bonitása.

Visszont sok mindenen lehetne változtatni, az ellentmondásokon, amelyek az eladás és a vásárlás között manapság még fennállnak. Ha aláhúzza hangoztatja mindenki, hogy a mai világgazdasági helyzetben a vevők kerekedtek fölül — ami különben az egészséges gazdasági élet természetes velejárója —, akkor miért jut mégis nehezen termékhez az is, aki nem zárta hét lakatra a pénztárcát, hanem vásárolni szeretne, mert eladni is szeretne. Úgy látszik, nehéz ebből a körből ki-kecmeregni.

Mivel a textiliparnál tartunk, maradjunk még egy pillanatig befelé nézőn ugyanitt. Régen ellentmondásosnak tartják azt az elszámolási, nyereségérdekeltségi rendszert, hogy mindenképpen a külföldi eladások alapján ítélik meg, és természetesen annak alapján javadalmazzák is. Hasznosabb volna, ha a szövetgyártó nem „végben” adná el termékét külföldre, hanem előbb kiszolgáltatná a hazai konfekciósipart, s a magasabb földolgozási fok magasabb hasznhozna a népgazdaságnak. Erre azt a választ adta az egyik textiles: „igen, a népgazdaságnak, de nem nekik, a gyárnak”. Nem kell nagy tudású szakértőnek lenni ahhoz, hogy ebben fölfedezzük az ellentmondást. Szakemberek dolga, miként és mikor képesek ezeket föloldani.

Gazdag István

Gazdag a népfront idei szegedi programja

Tartani a jelenlegi élet-színvonalat, javítani gazdaságunk egyensúlyi helyzetét — halljuk-olvassuk nap mint nap. Saját érdekünkben mindenütt legfontosabb célként fogalmazódik meg e két egymástól nem függetleníthető társadalmi-politikai feladat. Intézmények, szervezetek idej munkaterveinek alapvető, kulcsfontosságú kérdése a gazdasági építómunka országos és helyi feladatainak javítása.

E célok megvalósításának szándékával — a maga sajátos eszközeinek és lehetőségeinek mozgósításával — tervezte meg idej munkaprogramját a Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága is, amelynek a közelmúltban tárgyalt a mozgalom elnöke. Hogyan és milyen módon segíthet egy gazdasági termelőmunkában közvetlenül részt nem vállaló társadalmi szervezet? Sokat és hasznosat, gazdaságpolitikai ismereteink bővítésében is.

Vitakörök, előadások mind alkalmas fórumok arra, hogy Szeged lakóit megismertethessék a gazdasági életünkkel kapcsolatos tényekkel, adatokkal, különös tekintettel szűkebb pátriánk aktuális gazdaságpolitikai kérdéseire. Testületi, munkabizottsági üléseken, kerekasztal-beszélgetéseken számos kérdés megvitatására nyílik lehetőség. Konkrétan a város fejlesztési terveinek, energiaellátásának, lakásépítési és felújítási programjainak megvitatására ad alkalmat.

Tavaly közel 77 millió forint értékű társadalmi munkával segítette Szeged lakossága városunkat. Ennek az önkéntes segítségnek megszervezésében országlár részt vállalt a népfront. Természetes tehát, hogy az idén is számítanak a lakók önzetlen segítségére, ami nem más, mint önmagunk érdekét szolgálni. Utak, parkok, játszótérek, gyermekintézmények műjégnapja, tiszta, rendezett városkép — csak a legfontosabbakat említve, ahol társadalmi munkára van szükség. A szegényebb esztendőkben egyre inkább támaszkodni kell a lakosság önerős építkezéseire. Így a gázhálózat, a közműfejlesztés, az út- és csatornaépítés szervezésében nem kis feladata van a népfrontbizottságoknak. A kisvállalkozásokat pedig különösen azokban a területeken kell segítenie, ahol a vásárlók és a fogyasztók igényeit az állami szektor nem tudja megfelelő módon kielégíteni.

A szocialista demokrácia, a közéleti aktivitás terén milyen feladatai vannak a mozgalomnak? Mindenekelőtt a különböző fórumokon tájékoztatást kell adni a valóságos helyzetről, amelyek útján minden városlakónak módja van és lesz részt venni a helyi dön-

tésekben. A jogszabályok — a rendkívül aktuális lakásbérlettel és lakástulajdonnal kapcsolatos szabályozók —, a kisvállalkozásokkal kapcsolatos rendelkezések ismertetése, az idej népfront-fórumok kiemelt témái.

Az agitációs és propagandamunka feladatait az országos belpolitikai, a helyi várospolitikai igények és szükségletek, illetve a mindezek hátteréül szolgáló nemzetközi helyzet határozzák meg. Napjaink egyik fő feladata: a békeharca mozgósítás, valamint a szocialista országok közösségének, a köztük megnyilvánuló szorosabb együttműködés jelentőségének megismertetése. Ezt a célt szolgálják a szovjet, a lengyel, a bolgár, a csehszlovák és magyar barátsági hetek, s a különböző szolidaritási rendezvények.

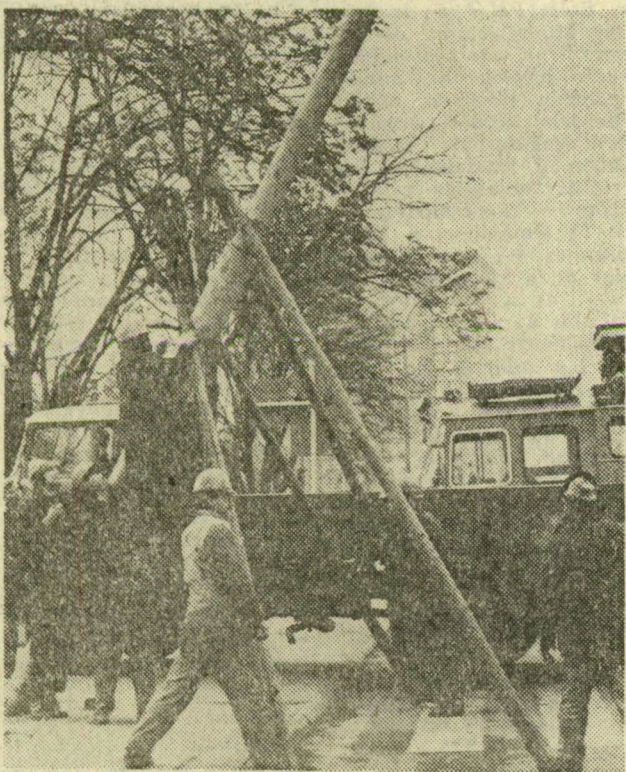
A népfront közművelődési tennivalóinak legfőbbike az általános műveltség fejlesztése, a helyes életmód kialakításának segítése. A

különböző közművelődési és lakóterületi klubok mindekelőtt a jó közösségi élet megteremtése érdekében tehetnek sokat. Az idej nagy rendezvények között kiemelt érdemel a Somogyi-könyvtár fennállásának 100. évfordulója tiszteletére rendezendő felolvasóülső, valamint Juhász Gyula születésének 100. évfordulója alkalmából meghirdetett vers- és prózamondóverseny.

Az oktatásban kiemelt feladat a szülői munkaközösségek tevékenységének további támogatása, a pedagógiai műveltség szélesítése. A népfront rétegpolitikai tevékenységének egyik legfontosabb kötelessége a családok támogatása és védelme, valamint az idős emberekkel történő gondoskodás szélesítése. Nemzetiségi politikájának fő célkitűzése pedig az anyanyelvi kultúra fejlesztése, az óvodai, iskolai oktatás színvonalának emelése.

K. K.

Hídfőújítás

Hamarosan lezárják a forgalom elől a régi szegedi Tisza-hídat, hónapokig tart majd a főútújítása. A munkálatok idejében autók szállítását majd az utasokat Újszegedre, a troli útvonala pedig ideiglenesen megváltozik, a szegedi hídfőnél visszafordul majd a Vár utca felé. A Közlekedési Vállalat felsővezeték-szerelő brigádjának dolgozói ezekben a napokban — mint Somogyi Károlyné felvételén

látható — a vezeték-tartó oszlopokat helyezik el a leendő útvonal mentén.

Textilipar

Pontosan egy tucatot tesznek ki azok a textilipari jelenével, jövőjével foglalkozó témák, kérdések, amelyek megbeszélését fontosnak tartották az ipar irányítói és az ágazati szakszervezetek vezetői. Szerdán a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének tanácstermében Martos Istvánné főtitkár, Szabó Imre ipari miniszterhelyettes és vezetői saik mindenképpen az új szervezeti formában két esztendője működő Ipari Minisztérium és a textilszakszervezet közötti együttműködést értékelték.

Szállítják a vetőmagot

Sajtótájékoztató Szegeden

Tájékoztatót tartott tegnap, szerdán Szegeden, a Sajtóházban a Vetőmag Vállalat dél-magyarországi központja. Gubacsi László igazgató elmondta, miként készült elő a vállalat a tavaszi mezőgazdasági munkák segítségére, milyen jelenleg a vetőmagellátás és mire számíthatnak ebben az időnyben a nagyüzemi gazdaságok, valamint a kistermelők.

A vállalat tavaly 29 ezer 840 hektáron termeltetett vetőmagot Békés és Csongrád megyében. A szerződésben meghatározott területről 11 ezer 205 tonna nyers vetőmag érkezett az orosházi és a szarvasi tisztító üzembe, amelyek fölújítása részben már befejeződött. Ez azt jelenti, hogy máris a korsze-

rűbb gépeken földolgozott vetőmagok kerülnek a termelőkhöz.

Az országos vállalatból 486 fajtaból 9 ezer 870 tonna zöldszemagot rendeltek eddig a nagyüzemek és az ületek. Ebből 40–42 millió tasak — 1535 tonna — a lakosságé. A magokat a budapesti belföldi ellátó központ tasakolja és folyamatosan szállítja a területi raktárakba, illetve az ületekbe.

A dél-magyarországi központ szervezi a két megye gabonavetőmag forgalmát is. A kutatóintézetekkel, a termelési rendszerekkel és a termelőkkel való együttműködés eredményeként a gabonafélék bő fajtaválasztékát kínálja ezen a tavaszon a gazdaságoknak. Van elegendő, jó minőségű zab, árpa, hibrid kukorica. A konzerv- és a hűtőiparral szerződött gazdaságok is sorra megkapják a rendelt, csávázott magokat. A tájékoztató szerint az idén vetőmaghiány nem akadályozhatja a fontos kertészeti növények termelését.

Hosszú idő után jó hír a lucernatermesztőknek: a február közepéig megrendelt vetőmagot megkapják az igénylők. (A később jelentkezőket más felvásárlókhoz,

forgalmozó szervekhez irányítják.) Ennek ellenére felhívja a vállalat az érdekeltek figyelmét, hogy ez nem ok a pazarlásra: a drága lucernavetőmagból jobb talaj-előkészítéssel és pontos, szakszerű vetéssel jelentős mennyiséget lehet megtakarítani.

A takarmánymagvak közül néhány új fajta is piacra kerül: például a Vetőmag Vállalat intézete által nemesített Róna elnevezésű lucerna.

A kiskerttulajdonosok szorgosabbjai már bizonyára föl-mérték az ületek vetőmagkínálatát. A megye 132 boltjába folyamatosan szállítják a megrendelt magokat, de sajnos, általában nem elég gazdag a választék. Sokan hiába keresik például a hosszú petrezselymet, a mákot, s bizonyos virágmagvakból sem lehet mindent kapni. A tájékoztatót elhangzott: nem tudnak minden virágfajtából szállítani ezután. Az okok ismertek: az importra fordítható összeg csökkent, s a devizát a fontosság sorrendjében költik el. Így érthető, ha a zöldszemagok az elsőbbség. A burgonya-vetőmagból a nagyüzemi és a termelői igényeket is ki tudják elé-gíteni.